

سوره حاقه (۶۹)

مکی و شامل پنجاه و دو آیه

به نام خداوند بخشنده مهربان

عذاب فراگیر. (۱)

این عذاب فراگیر چیست؟ (۲)

تو چه می‌دانی عذاب فراگیر چیست؟ (۳)

قوم ثمود و قوم عاد منکر عذاب درهم کوبیده شدند. (۴)

قوم ثمود بعلت طغیانشان هلاک شدند، (۵)

اما قوم عاد با طوفان سرد شدیدی نابود شدند، (۶)

که خداوند هفت شب و هشت روز بر آنها بدون وقفه مسلط ساخت. مردم را می‌دیدید که مثل تنه

خشک درختان خرما که به زمین افتاده باشند از پا درآمده‌اند. (۷)

آیا کسی از آنها را می‌بینی که باقی مانده باشد؟ (۸)

و فرعون و کسانی که قبل از او بودند و قوم لوط کار خطا می‌کردند. (۹)

آنها از فرستاده خداوندشان اطاعت نکردند در نتیجه خداوند آنها را دچار عذابی سخت کرد. (۱۰)

وقتی آب طغیان کرد ما شما را سوار کشتی کردیم. (۱۱)

برای این که آن را تذکری برای شما بسازیم و گوش‌های شنوا آن را بشنوند و نگه دارند. (۱۲)

وقتی یکبار در صور دمیده شود و زمین و کوه‌ها از جا کنده و یکباره درهم کوبیده شوند، آن روز

واقعه قیامت واقع شده است. (۱۳ تا ۱۵)

و آسمان پاره شود و نظمش بهم خورد. (۱۶)

و فرشتگان در اطراف آسمان باشند و در آن روز هشت فرشته عرش خداوندت را بالای سرشان

حمل می‌کنند. (۱۷)

آن روز پیش خدا عرضه می‌شوید و هیچ کار شما مخفی نمی‌ماند. (۱۸)

اما کسی که نامه اعمالش بدست راستش داده شود گوید بیا بید و نامه اعمال مرا بخوانید. (۱۹)

من گمان می‌کردم که حسابم را خواهم دید. (۲۰)

او زندگی موردپسندی دارد. (۲۱)

در بهشت عالی، (۲۲)

که میوه‌هایش در دسترس است. (۲۳)

بعلت کارهایی که در دنیا کردید بخورید و بنوشید، نوش‌جانتان. (۲۴)

اما کسی که نامه اعمالش بدست چپش داده شود، گوید کاش نامه اعمالم بمن داده نمی‌شد. (۲۵)

و نمی‌دانستم حسابم چیست. (۲۶)

ایکاش مرگ من فرا می‌رسید. (۲۷)

مال من فایده‌ای برایم نداشت. (۲۸)

قدرت من از بین رفت. (۲۹)

خطاب می‌شود که او را بگیرید و به زنجیر بکشید. (۳۰)

بعد او را وارد جهنم کنید. (۳۱)

و با زنجیر هفتاد زرعی او را وارد جهنم کنید. (۳۲)

او به خدای بزرگ ایمان نمی‌آورد. (۳۳)

و افراد را به سیر کردن فقیران تشویق نمی‌کرد. (۳۴)

پس امروز در اینجا دوست مهربانی و غذایی جز چرک و خون ندارد. (۳۵ و ۳۶)

آن را فقط خطاکاران می‌خورند. (۳۷)

قسم به آنچه که می‌بینید و یا نمی‌بینید. (۳۸ و ۳۹)

که قرآن سخن فرستاده‌ای بزرگوار است. (۴۰)

و سخن شاعر نیست. عده کمی از شما ایمان می‌آورید. (۴۱)

سخن کاهن هم نیست. مقدار کمی متوجه می‌شوید. (۴۲)

نزول آن از طرف صاحب‌اختیار جهانیان است. (۴۳)

اگر بعضی حرف‌ها را از قول ما می‌گفت، (۴۴)

ما با دست خودمان او را می‌گرفتیم، (۴۵)

و شاه‌گش را قطع می‌کردیم. (۴۶)

هیچکدام شما هم نمی‌توانستید از اینکار جلوگیری کنید. (۴۷)

قرآن تذکری برای افراد باتقوی است. (۴۸)

ما می‌دانیم که عده‌ای از شما منکر آن می‌شوید. (۴۹)

و این کار باعث حسرت افراد بی‌ایمان خواهد بود. (۵۰)

و این حرف کاملاً حقیقت است. (۵۱)

پس به‌نام خداوند بزرگت تسبیح بگو. (۵۲)